

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2006

Utgiven i Helsingfors den 29 december 2006

Nr 1415—1423

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1415	Lag om temporär ändring av 13 och 17 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare	4309
1416	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om resurser för social- och hälsovården år 2007	4311
1417	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	4312
1418	Statsrådets förordning om besvärnämnden för social trygghet	4313
1419	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om förmåner som hör till offentlig arbetskraftsservice	4315
1420	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om användningen av vissa sysselsättningsanslag	4317
1421	Statsrådets förordning om ändring av statsrådets förordning om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice	4320
1422	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om poster som vid täckandet av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts ansvarsskuld är jämfällbara med ansvarsskulden och om poster som skall dras av från ansvarsskulden	4322
1423	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om de grunder enligt vilka pensionsanstalterna svarar för de kostnader som avses i 179 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare och 159 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner	4323

Nr 1415

Lag

om temporär ändring av 13 och 17 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i lagen av den 23 december 1981 om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) 13 § 3 mom.,
sådant det lyder i lag 1287/2006, och
fogas temporärt till 17 §, sådan den lyder i lag 1043/1998 och i lag 1287/2006, nya 5—7 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 8 mom., som följer:

13 §

Till de i 1 mom. avsedda skäligen förvaltningskostnaderna räknas även de kostnader som orsakas av skötseln av uppgifter enligt 115 § i lagen om pension för lantbruksföretagare och 17 § 5 mom. i denna lag.

17 §

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kan i syfte att utreda förutsättningarna enligt 4 mom. använda de i 144 § i lagen om pension för lantbruksföretagare avsedda uppgifter som registreras i gårdsbesöksregistret för företagshälsovården för lantbruksföretagare.

RP 132/2006
AjUB 11/2006
RSv 196/2006

215—2006

895029

Om ett i 4 mom. avsett arbetsplatsbesök inte har gjorts inom fyra år sedan föregående arbetsplatsbesök, skall lantbruksföretagarnas pensionsanstalt för utredning av saken kontakta den i 7 § i lagen om företagshälsovård avsedda producent av företagshälsovårdstjänster som svarar för att ifrågavarande arbetsplatsbesök görs. Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt kan se till att arbetsplatsbesöket görs av en sakkunnig inom lantbruket, om producenten av företagshälsovårdstjänster ger ett uppdrag i ärendet. På arbetsplatsbesök som avses i detta moment tillämpas också vad som i 4 mom. bestäms om nedsättning av försäkringspremie.

En i 5 mom. avsedd sakkunnig inom lantbruket som avlägger arbetsplatsbesök skall vara en sådan sakkunnig som avses i 3 § 1 mom. 5 punkten i lagen om företagshälsovård. Den utredning över arbetsförhållandena som upprättas med anledning av arbetsplatsbesöket skall tillställas den i 7 § i lagen

om företagshälsovård avsedda producent av företagshälsovårdstjänster med vilken lantbruksföretagaren har ingått ett avtal om företagshälsovårdstjänster. På arbetsplatsbesöket tillämpas också vad som i 114 § i lagen om pension för lantbruksföretagare bestäms om utlämnande av uppgifter till lantbruksföretagarnas pensionsanstalt för gårdsbesöksregistret för företagshälsovården för lantbruksföretagare.

I fråga om ersättande av kostnader för arbetsplatsbesök enligt 5 mom. tillämpas vad som bestäms i sjukförsäkringslagen och i lagen om ersättning av statens medel för vissa kostnader för lantbruksföretagares företagshälsovård (859/1984).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2007 och gäller till och med den 31 december 2009.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1416

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om resurser för social- och hälsovården år 2007**

Given i Helsingfors den 28 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 12 september 2006 om resurser för social- och hälsovården år 2007 (779/2006) 1, 2, 6 och 7 § som följer:

1 §

De kalkylerade kostnaderna, som beräkningen av statsandelen för social- och hälsovårdens driftskostnader grundar sig på, uppgår till uppskattningsvis 12 677 miljoner euro.

2 §

De kalkylerade kostnaderna för socialvården och hälsovården per kommuninvånare, som används vid beräkningen av kommunens statsandel för social- och hälsovårdens driftskostnader, är enligt åldersgrupp följande:

	socialvård €	hälsovård €
0 – 6-åringar	4 916,24	602,10
7 – 64-åringar	240,79	686,35
65 – 74-åringar	652,71	1 622,79
75 – 84-åringar	3 935,40	3 129,86
personer som fyllt 85 år	10 965,83	5 433,66

6 §

De kalkylerade kostnaderna per kommuninvånare som bestäms enligt sjukfrekvensen är 296,75 euro per kommuninvånare.

7 §

Kommunernas självfinansieringsandel är 1 603,04 euro per kommuninvånare.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 28 december 2006

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Kanslichef Kari Välimäki

Nr 1417

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

Given i Helsingfors den 28 december 2006

I enlighet med riksdagens beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om verkställigheten av lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1330/2002) 5—7 § som följer:

5 §

Arbetstagare i arbetsförhållande som arbetar hemma

I fråga om en sådan person i arbetsförhållande som i sitt hem utför arbete åt en utomstående arbetsgivare kan i arbetsvillkoret inräknas varje kalendervecka under vilken hans eller hennes lön varit minst tre fjärdedelar av den minimilön som enligt kollektivavtalet för branschen i fråga betalas till en fullt arbetsför person som fyllt 18 år eller, om inget kollektivavtal finns, minst tre fjärdedelar av det i 5 kap. 4 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa avsedda beloppet per månad.

6 §

Yrkesgrupper som utför skapande eller framställande arbete

I ett arbetsförhållande som är kortade än en månad och i vilket andelen skapande eller framställande arbete är av avgörande betydelse kan i arbetsvillkoret inräknas varje kalendervecka under vilken den skattepliktiga inkomsten för detta arbete under en månads granskningsperiod varit minst det belopp som avses i 5 kap. 4 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

7 §

Idrottsverksamhet

I det arbetsvillkor som är en förutsättning för att grunddagpenning skall kunna beviljas kan inräknas varje kalendervecka när det gäller idrottsverksamhet där den skattepliktiga inkomst som personen i fråga fått för sitt idrottsutövande under en granskningsperiod av en månad har uppgått till minst det belopp som avses i 5 kap. 4 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 28 december 2006

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Regeringsråd Esko Salo

Nr 1418

Statsrådets förordning om besvärsnämnden för social trygghet

Given i Helsingfors den 28 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs med stöd av 19 § 1 mom. i lagen av den 22 december 2006, om besvärsnämnden för social trygghet (1299/2006):

1 §

Personalen vid besvärsnämnden för social trygghet

Besvärsnämnden för social trygghet har förutom en ordförande med uppdraget som huvudsyssla och en vice ordförande med uppdraget som huvudsyssla samt föredragande även notarier och annan personal.

Besvärsnämnden utnämner besvärsnämndens föredragande, notarier och övriga personal samt anställer personal i arbetsavtalsförhållande.

2 §

Besvärsnämndens sekreterare

Besvärsnämnden kan förordna en föredragande till sekreterare för besvärsnämnden.

3 §

Beviljande av tjänstledighet och tillsättande av uppgifterna som ordförande samt vice ordförande för viss tid

Statsrådet beviljar ordföranden med upp-

draget som huvudsyssla och vice ordföranden med uppdraget som huvudsyssla tjänstledighet för längre tid än två år. Social- och hälsovårdsministeriet beviljar tjänstledighet för högst två år samt sådan tjänstledighet som tjänstemannen har rätt till med stöd av lag eller tjänstekollektivavtal.

Ordföranden med uppdraget som huvudsyssla och vice ordföranden med uppdraget som huvudsyssla utnämns av statsrådet till ett tjänsteförhållande för viss tid som varar över ett år och av social- och hälsovårdsministeriet till ett tjänsteförhållande för viss tid som varar högst ett år.

Besvärsnämnden beviljar tjänstledighet för andra tjänstemän och sådan befrielse som motsvarar tjänstledighet för personal i arbetsavtalsförhållande.

4 §

Publicering av beslut

Besvärsnämnden publicerar på sina Internetsidor de beslut som har principiell betydelse för tillämpningen av lagen.

5 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1

Helsingfors den 28 december 2006

januari 2007. Lagens 4 § tillämpas dock från och med den 1 juli 2008.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Regeringssekreterare Carita Wuorenjuuri

Nr 1419

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om förmåner som hör till offentlig arbetskrafts-service**

Given i Helsingfors den 28 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, *ändras* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om förmåner som hör till offentlig arbetskrafts-service (1346/2002) 3—5 §, av dem 3 § sådan den lyder i förordning 1404/2004, som följer:

3 §

Ersättningsgrunder för resekostnader och kostnader för uppehälle

Ersättningsgrunden för resekostnader som skall ersättas särskilt med stöd av denna förordning är resan i kilometer multiplicerat med 0,21 euro, dock minst 2,10 euro per ersatt resa. Beträffande dagtraktamente, måltidsersättning och ersättning för inkvartering som beviljas som ersättning för övriga kostnader för uppehälle för resetiden i fråga om en resa som en enskild kund erhåller särskild ersättning för gäller föreskrifterna i resereglementet i statens tjänstekollektivavtal.

4 §

Förutsättningar för beviljande av rörlighetsunderstöd

För att rörlighetsunderstöd skall beviljas som ersättning för resekostnader förutsätts att

1) arbetskraftsbyrån har anvisat arbetsökanden arbetsplatsen i fråga eller att arbetsgivaren har kallat arbetsökanden till arbetsintervju,

2) arbetsplatsen är belägen eller underhandlingarna om ett anställningsförhållande äger rum i Finland,

3) arbetstiden i medeltal är minst 18 timmar per vecka och att arbetet pågår i minst två veckor, samt

4) rörlighetsunderstöd har sökts före den resa som avses i 5 §.

För att rörlighetsunderstöd skall beviljas som ersättning för flyttkostnader förutsätts att

1) arbetsplatsen är belägen i Finland,

2) arbetstiden i medeltal är minst 18 timmar per vecka och att arbetet pågår i minst sex månader,

3) arbetsökanden inte får resebidrag enligt 7 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) som ersättning för de kostnader som mottagandet av arbetet medför, samt

4) rörlighetsunderstöd har sökts innan arbetsförhållandet börjar.

5 §

Resor och andra kostnader som ersätts

Som rörlighetsunderstöd kan beviljas ersättning för resekostnader som förorsakas av en resa inom Finland som en person företar för att bekanta sig med en arbetsplats, ingå ett anställningsförhållande eller flytta till en ny arbetsplats.

Ersättning kan beviljas för en resa tur och retur som en arbetsökande företar från

boningsorten för att bekanta sig med ett arbete eller underhandla om ett anställningsförhållande samt för resan till en ny arbetsplats.

För tiden för de resor som avses ovan kan ersättning för inkvartering beviljas.

Som rörlighetsunderstöd kan ersättning för flyttkostnader beviljas för kostnader för flyttning av bostadslösöre inom Finland.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

På beslut om förmåner som fattats före förordningens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 28 december 2006

Minister *Tuula Haatainen*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1420

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om användningen av vissa sysselsättningsanslag**

Given i Helsingfors den 28 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om användningen av vissa sysselsättningsanslag (1345/2002) 4 kap. och *ändras* 3 kap., sådant det lyder delvis ändrat i förordning 1355/2003, som följer:

3 kap.

Sysselsättningspolitiskt understöd

12 §

Avsikten med det sysselsättningspolitiska understödet

Sysselsättningspolitiskt understöd (*understödet*) kan beviljas för verksamhet vars syfte är att

- 1) utreda arbetslösa arbetssökandes arbets- och funktionsförmåga samt förutsättningar att få arbete,
- 2) förbättra arbetslösa arbetssökandes arbetsmarknadsfärdigheter genom arbetsmarknadsåtgärder och arbetsmöjligheter samt andra sysselsättningsfrämjande åtgärder,
- 3) utveckla nya tjänster för arbetslösa arbetssökande, samt
- 4) på annat motsvarande sätt främja sysselsättningen och utvecklandet av arbetskraften.

Dessutom kan understöd beviljas i det syfte som nämns i 3 § 1 mom. i lagen om sociala företag (1351/2003) samt som stöd för bildande av nyandelslag. Med nyandelslag avses i detta kapitel andelslag som bildats av

arbetslösa och där minst tre fjärdedelar av medlemmarna är arbetslösa arbetssökande när andelslaget bildas.

Den myndighet som beviljar understödet kan vid beviljandet ställa villkor som är nödvändiga med tanke på uppnåendet av syftet med understödet.

13 §

Mottagare av understöd

Understöd kan beviljas kommuner, samkommuner och andra sammanslutningar, stiftelser och sociala företag.

14 §

Begränsningar för beviljande av understöd

Understöd beviljas inte för

- 1) stödjande av företagsverksamhet, eller
- 2) investeringar med undantag av sådana anskaffning av lösa anläggningstillgångar i omedelbar anslutning till en verksamhet för vilken understöd beviljas vilkas sammanlagda värde inte överstiger tio procent av de godkända kostnaderna per år.

15 §

Understödet belopp

I understöd kan beviljas högst 75 procent av de av den beviljande myndigheten godkända totalkostnaderna.

Med avvikelse från 1 och 3 mom. kan understöd beviljas kommuner och samkommuner till högst 50 procent av de av den beviljande myndigheten godkända totalkostnaderna.

Med avvikelse från 1 mom. kan till annat än ett socialt företag i sin helhet ersättas

1) kostnader som avses i 12 § 1 mom. 1 punkten om verksamheten huvudsakligen hänför sig till långtidsarbetslösa och svårssysselsatta personer,

2) i fråga om verksamhet som avses i 12 § 1 mom. 2 punkten, lönekostnaderna för den som ansvarar för genomförandet av verksamheten, om målgruppen är huvudsakligen långtidsarbetslösa och svårssysselsatta personer,

3) lönekostnaderna för verksamhetsledaren eller en motsvarande person vid en förening som grundats av arbetslösa.

Vid bestämmande av understödets belopp beaktas omfattningen av och innehållet i den verksamhet som understöds samt antalet personer som hör till verksamhetens målgrupp.

16 §

Understödet förhållande till övrig statlig finansiering

Understödet får inte tillsammans med övrigt statligt finansieringsstöd som har betalats för samma ändamål överstiga det maximibelopp som anges i 15 § 1—3 mom. Som statligt finansieringsstöd vid beräkningen av understödets maximibelopp betraktas statsandel och statsunderstöd som har betalats av ett anslag i statsbudgeten eller ur en fond utanför statsbudgeten som förvaltas av staten, ränteförmån som hänför sig till ett lån som beviljats med lägre ränta än den ränta som avses i 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) samt räntestöd som hänför sig till räntor på andra lån.

Med avvikelse från 1 mom. räknas understöd som betalas av Penningautomatföreningens avkastning eller tippningsvinstmedel inte som statligt finansieringsstöd, och de räknas inte heller in i maximibeloppet då det maximibelopp för understöd som anges i 15 § 1—3 mom. räknas ut. Det sammanräknade beloppet av beviljade understöd får dock inte överstiga de totalkostnader som avses i 15 § 1 mom.

17 §

Understödet varaktighet

Understöd kan beviljas för högst fem år i sänder.

För kostnaderna för att inleda och stabilisera företagsverksamheten i ett socialt företag kan understöd beviljas endast för den tid som det beräknas ta att inleda och stabilisera företagsverksamheten. Nyandelslag kan beviljas understöd för högst sex månader från det att andelslaget bildats.

18 §

Förskott på understöd

Understöd kan betalas i förskott. Förskottet utgör högst 50 procent av det understöd som hänför sig till respektive betalningsperiod. Till en registrerad förening som bildats av arbetslösa kan hela det understöd som hänför sig till en understödsperiod betalas i förskott.

19 §

Bokföring

En mottagare av understöd är, med undantag för ett socialt företag eller nyandelslag, skyldig att föra separat bok enligt bokföringslagen (1336/1997) över verksamhet som understöds, om inte finansieringen av den understödda verksamheten bokförs på separata konton i en sammanslutnings eller stiftelses bokföring och om övervakning inte kan ske utan svårigheter.

Om en mottagare av understöd är skyldig att föra separat bok i enlighet med 1 mom. skall hela den bokföring som gäller den verksamhet som understöds och de verifika-

tioner som hänför sig till den förvaras så att de lätt kan granskas. Bokföringsmaterialet skall förvaras under den tid och på det sätt som bestäms i 2 kap. 10 § i bokföringslagen.

20 §

Övervakning och kontroll

Användningen av understödet övervakas av den arbetskrafts- och näringscentral som beviljat understödet eller av den arbetskrafts- och näringscentral som arbetsministeriet bestämmer.

En mottagare av understöd skall årligen inom den tid som bestäms i beslutet om

beviljande av understödet ge den arbetskrafts- och näringscentral som avses i 1 mom. en utredning om den understödda verksamheten och användningen av understödet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

På understödsbeslut som fattats före förordningens ikraftträdande och genom vilka beviljats sysselsättningspolitiskt projektstöd eller företagsamhetsunderstöd tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 28 december 2006

Minister *Tuula Haatainen*

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1421

Statsrådets förordning**om ändring av statsrådets förordning om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice**

Given i Helsingfors den 28 december 2006

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, *upphävs* i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om verkställighet av offentlig arbetskraftsservice (1347/2002) 17 och 18 § samt

ändras rubriken för 5 kap. samt 15 och 16 §, av dem 15 § sådan den lyder i förordning 1356/2003 och 16 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda förordning, som följer:

5 kap.

Beviljande och utbetalning av sysselsättningspolitiskt understöd

15 §

Ansökan om och beviljande av sysselsättningspolitiskt understöd

Sysselsättningspolitiskt understöd (*understöd*) beviljas av den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde verksamheten bedrivs. Om verksamheten bedrivs inom flera centralers verksamhetsområden, beviljas understödet av den arbetskrafts- och näringscentral inom vars verksamhetsområde verksamheten huvudsakligen kommer att bedrivas. Om understödet gäller inrättande och stabilisering av social företagsverksamhet samt bildande av nyandelslag beviljas det av den arbetskrafts- och näringscentral inom vars område den som ansöker om understöd har sin hemort. Understödet beviljas av arbetsministeriet, om det är fråga om riksomfattande verksamhet.

Av understödsansökan skall framgå verksamhetens innehåll och mål, kostnadsförslag,

finansieringsplan och sådana redan fattade beslut som hänför sig till genomförandet av finansieringsplanen samt andra uppgifter som är nödvändiga för beviljandet av understöd och behandlingen av ansökan.

16 §

Utbetalning av understöd

Understödet eller, om understöd har betalats i förskott, den del av understödet som överskrider förskottet, betalas i efterskott för varje betalningsperiod på basis av en ansökan om utbetalning som lämnats in till arbetskrafts- och näringscentralen. Utbetalningsansökan skall grunda sig på faktiska kostnader eller motsvarande kostnader som hänför sig till social företagsverksamhet. I fråga om föreningar som har grundats av andra än arbetslösa är betalningsperioden tre kalendermånader, om inte något annat bestäms i beslutet om beviljande av understöd. I fråga om föreningar som har grundats av arbetslösa är betalningsperioden en kalendermånad.

Utbetalningsansökan skall lämnas in inom en månad från det att den betalningsperiod som ansökan gäller har gått ut. Arbetskrafts-

och näringscentralen kan dock av särskilda skäl besluta att understöd betalas trots att utbetalningsansökan blivit försenad.

Ansökan om utbetalning av förskott skall lämnas in till arbetskrafts- och näringscentralen i god tid före ingången av den betalningsperiod till vilken förskottet hänför

sig. I utbetalningsansökan skall mottagaren av understödet redogöra för de kostnader som mottagaren uppskattar att förfaller till betalning under följande betalningsperiod.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 28 december 2006

Minister Tuula Haatainen

Lagstiftningsråd Pasi Järvinen

Nr 1422

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om poster som vid täckandet av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts ansvarsskuld är jämfällbara med ansvarsskulden och om poster som skall dras av från ansvarsskulden**

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 125 § 2 mom. lagen den 22 december 2006 om pension för lantbruksföretagare (1280/2006):

1 §

Poster som är jämfällbara med ansvarsskulden

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt skall utöver ansvarsskulden täcka den skuld som grundar sig på kostnadsfördelningen mellan pensionsanstalterna enligt 183 § lagen om pension för arbetstagare (395/2006) och den skuld som grundar sig på kostnadsfördelningen mellan pensionsanstalterna enligt 142 § lagen om pension för företagare (1272/2006) och de skulder som föranleds av försäkringspremierna samt den skuld till staten som följer av 135 § lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006), 15 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981), 22 § lagen om avträdelsepension (16/1974), 35 § lagen om avträdelseersättning för lantbruksföretagare (1330/1992), 38 § lagen om avträdelsestöd för lantbruksföretagare (1293/1994), 67 § lagen om stöd för upphörande med att bedriva jordbruk (612/2006), 41 § lagen om generationsväxlingspension för lantbruksföretagare (1317/1990) och 10 § lagen om ersättning till

lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen (118/1991) samt den skuld till Folkpensionsanstalten som följer av 16 § lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981).

2 §

Poster som skall dras av från ansvarsskulden

Vid täckandet av Lantbruksföretagarnas pensionsanstalts ansvarsskuld dras från ansvarsskuldens bruttobelopp av försäkringspremierna för en grundförsäkring enligt lagen om pension för lantbruksföretagare till den del dessa inte beaktas vid fastställandet av den i 135 § 1 mom. lagen om pension för lantbruksföretagare avsedda andel som Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt skall bekosta.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Helsingfors den 22 december 2006

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Matematiker Harri Isokorpi

Nr 1423

Social- och hälsovårdsministeriets förordning**om de grunder enligt vilka pensionsanstalterna svarar för de kostnader som avses i 179 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare och 159 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner**

Given i Helsingfors den 22 december 2006

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 179 § 4 mom. i lagen av den 19 maj 2006 om pension för arbetstagare (395/2006) och 159 § 4 mom. i lagen av den 22 december 2006 om sjömanspensioner (1290/2006):

1 §

Med pensionsanstalt avses i denna förordning ett arbetspensionsförsäkringsbolag, en pensionskassa och en pensionsstiftelse i enlighet med 1 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare samt Sjömanspensionskassan i enlighet med 1 § 3 mom. i lagen om sjömanspensioner.

2 §

Det underskott eller överskott som föräns av den särskilda mortalitetsgrunden och som avses i 5 § 5 mom. i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare beaktas när pensionsanstalternas kostnader för ålderspensioner enligt 179 § 1 mom. 1 punkten i lagen om pension för arbetstagare och 159 § 1 mom. 1 punkten i lagen om sjömanspensioner fastställs i enlighet med 179 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare och 159 § 3 mom. i lagen om sjömanspensioner, med undantag för de ålderspensioner som utbetalas som engångsbelopp i samband med invalidpensioner, samt för de underskott som avses i 179 § 1 mom. 8 punkten i lagen om pension för arbetstagare.

Pensionsanstalterna svarar för kostnaderna enligt 179 § 1 mom. 1—5 punkten i lagen om pension för arbetstagare och 159 § 1 mom. 1—5 punkten i lagen om sjömanspensioner,

med undantag för de kostnader som nämns i 1 mom., med ett sammanlagt belopp som räknas ut på grundval av de i 3 § 1 mom. avsedda utjämningsdelarna för försäkringspremierna enligt det APL-tilläggs-pensions-skydd som avses i 32 § 5 mom. i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare och av den ränteavkastningsdel som avses i 3 § 2 mom. samt av eventuella andra poster än sådana som hänför sig till pensions-skyddet enligt lagen om pension för arbetstagare. Till den del kostnaderna inte kan täckas på ovan angivet sätt svarar pensionsanstalterna för dem på det sätt som avses i 179 § 3 mom. i lagen om pension för arbetstagare och 159 § 3 mom. i lagen om sjömanspensioner i förhållande till de arbetsinkomster som är försäkrade i respektive pensionsanstalt.

3 §

Med den utjämningspremie som nämns i 2 § 2 mom. avses den del av försäkringsavgiften enligt APL-tilläggs-pensions-skyddet som i enlighet med de grunder social- och hälsovårdsministeriet fastställt eller utfärdat skall användas för täckande av sådana kostnader som avses i 179 § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare och 159 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner.

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1423

Med den ränteintäktsdel som nämns i 2 § 2 mom. avses den del av de ränteintäkter som skall beräknas för fonderna för pensioner enligt det i 32 § 5 mom. i lagen om införande av lagen om pension för arbetstagare avsedda APL-tilläggs-pensionsskyddet och som i enlighet med de grunder social- och hälsovårdsministeriet fastställt eller utfärdat skall användas för täckande av sådana kostnader som avses i 179 § 1 mom. i lagen om pension för

arbetstagare och 159 § 1 mom. i lagen om sjömanspensioner.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2007.

Förordningen tillämpas första gången på de kostnader som hänför sig till år 2007, i vilka även under nämnda år eller senare utbetalade pensionsposter för tidigare år inberäknas.

Helsingfors den 22 december 2006

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Matematiker Harri Isokorpi